

201 *J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 17.XI 1849*
HUB, JVS handskriftssamling

H:fors Nov. 17. 1849.

Ömt älskade Maka!

Ehuru jag icke har tid till många rader, vill jag dock ej försumma, att sända Dig och de våra en helsning, som vittnar, att jag lefver och är frisk. Dina kärleksfulla, tröstande bref öfvertyga mig, att jag dock
 10 dermed gör Dig stor glädje. Och jag känner nog sjelf, att ett bref från Dig i veckan är mig för litet, så att jag ej kan låta vara, att hvarje postdag efterfråga, om intet bref finnes Först i går fick jag börja med det tråkiga arbetet för Sjöassuransen, och satt derföre från 9 f. m. till 8 1/2 e. m. hos Borgström. Nu genast kl. 9 f. m. går jag åter dit och skall vara flitig, för att desto förr få begifva mig härifrån, till Er mina älskade, till Dig, saknade maka min. Jag längtar till den dagen otåligt och skall icke många dagar dröja på vägen.

Borgström får vänta, och jag hinner derföre icke skriva mera. Var älskade goda icke orolig för mig. Med Guds hjälp skall jag snart vara
 20 vid Ditt hjerta åter. Begär ofta Pappas häst och far ut. Kom ihåg, huru nödvändigt det är för Dig, och huru nyttigt äfven för barnen. Sänd på aftnarna bud till någon eller ett par bekanta, som Du gerna ser. Jag har just ondt samvete öfver att vara så ofta i sällskap, som jag är. För hvarje gång tänker jag: Hon min Maka, goda, veka, ljuftva sitter der hemma ensam. Långe vakar jag, sen jag kommit hem, och tänker på Din kammare, på huru ni tre, der sofven oskuldens djupa sömn, på glädjen, att i ett ögonblick vara der vid Din bädd och sagta smyga i Dina armar. Och åter jagar jag mina tankar derifrån; ty saknad och oro och längtan kunna i såna stunder bringa mig utom mig. Jag arbetar mig
 30 åter till lugn, och ber Gud för Er och för mig, för Din i döden älskande

trogne Make
 J. V. S:n

202 *J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 17.XI 1849*
HUB, JVS handskriftssamling

40 Den 17:de November.

Älskade Make!

Nu har jag försummat Måndagen som jag låfte skriva till dig, det har väl icke gjort dig bekymmer. Vi hafva alla Gud vare låf varit vid god helsa. Det var Eveline som hindrade mig, hon satt här från morgonen till aftonen, och arbetade på Julklapper. Sedan skref jag väl et bref till dig, men det blef ej emottaget, ty det kom några minuter för sent.

Tack Älskade Make, för ditt kärleksfulla bref, det göra mig så
 50 obeskriflig glädje, som alla de öfvrige brefven. Du skriver om måndagen, att du kommer efter par veckor, således i nästa måndag vecka till. Då hoppas jag också att få nästan alting i ordning för resan, du må tro att det gifvit arbete, att få barnen utrustade, och äfven annat smått, för mig, och huset. En tid efter din afresa inträffade en ledsamhet, hemma hos Pappa, som du vet att Frun och Eva ej kommit öfverens, så hittade

Eva åter att ljuga ihop, historier om Frun, som jag tror vara ogrundade. Frun kom emellertid hit och beklagade sig öfver Eva, och sade sig ej kunna dröja der qvar, ifall Eva ej skulle komma bort. Jag gick dit straxt, men kunde ej ställa annorlunda, ty Eva blef qvar, det var Pappas vilja. Fru kom sedan hit och bad mig så innerligt, att jag skulle låta henne bå här tills hon skulle få bestyra om sig, hvart hon skulle taga vägen. Det träffade på samma tid att jag skulle börja med mina täcken, och Frun har nu varit här och hjälpt mig. Hvad tycker du derom. Jag hade svårt att göra annorlunda.

Nu har Fru Bygdén önskat att få henne dit, och det kan sedan hända, att hon kommer till Tigerstedts, på bruket som hushållerska. 10

Jag har numera nästan alls int varit hemma, vidare änn på pappas egen sida. Jag lider af att gå på Flickornas sida, allt är så fremmande och svårt. Nu är der åter en hushållerska från Tigerstedts. Du bkymrade dig öfver Calles kläder. Jag fick köpa honom grått vallmal och de äro också redan gjorda. Stöflor hålla de på med, och de båda gamla paren äro också ännu alldeles ofördervade. Calle har trifvas mycket bra hemma, han har ej varit mycket ute, vidare än då vi gå, följer han alltid med.

Hanna är snell och beskelig, och äfven lilla Gossen kan jag ej annat änn berömma, han vågar sig ännu ej på egen hand och springa. Så att jag är lite rädd, att han ej kan springa alldeles snellt när du kommer. 20

Carolina börjar först i Måndag sin skolgång, hennes Mor var här och skulle först tala vid Fru Schöman, för att få henne dit, men som hon ej kunde låfva att lära henne mer änn denna termin, så var hon nöjd att lägga henne i finska skolen. Hon tycktes också önska att vi skulle hålla henne, så länge vi äro här. och då vi nu redan hållit henne så länge, tyckte jag det var svårt att bestämt säga att hon skulle bort. Nu blir det en treflig dag för oss alla att få omfamna Dig, vår allas glädje, Gud gifve att du lyckligen, skulle komma hem, här har vi alldeles frusen mark, men inte ännu tillräckligt snö, för att kunna åka med släde, men tills du kommer kan det visst hända att du inte slipper med hjul ända hit. 30

Här inträffade et bedröfligt dödsfall, Fru Strålman som i Söndags på förmiddagen skildes vid detta jordiska. Barnen äro ännu så små att de ej förstå att sörja, hon lämnade tre små barn. På samma förmiddag dog tvenne Fruar, som jag ej känner vidare än till namnet.

Farväl nu älskade Make, ännu i Måndag skrifver jag et bref sedan lär jag ej mera hinna.

Din egen Jeanette. 40

203 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 19.XI 1849 HUB, JVS handskriftssamling

Kuopio den 19 November

Älskade Make!

Jag skrifver nu detta bref, men är osäker om det ännu träffar dig. Jag tänkte på sommarn då din resa blef fördröjd, och du så många dagar fick vänta på bref, nu ifall du hinner resa, kan ju brefvet fås, när vi kommer. 50

Påmint du dig hvilken dag vi hade i går. Jag tänkte så mycket på Dig, och tackade Gud som låtit oss fyra år lefva tillsammans, så utan